(Дописки) (1) 2

София 14 окт. 1881.

двоумения за
писмото си отъ 9-й азъ свършихъ съ туй мнение
около Дъ[illegible]равния съвѣтъ; за това сѫщото азъ
нма да ви пишa и не ведъжъ и не двѣжъ, но ако
мога въ всякой пѫть до дѣто се пукне Дъ[illegible]равното
яйце и се изпълни Дъ[illegible]равния съвѣтъ. Но преди да дой
да до него въ настоящето си писмо, азъ бързамъ
да ви съобщя по дребни нѣкои работи, които
ще ви да не заслужаватъ да се пише за тѣхъ, но въ
крайностъ тѣ на добросовѣстенъ дописникъ истин-
ния, азъ ще съобщавамъ на читателитѣ ви, ви-
дко що желаятъ тѣ да знаятъ, какво се върши въ
София, до колкото мога да узная.

Да започнемъ пакъ отъ Адреянова. Много има да
се говори за тоди пѫтъ, Калчия, Жаро и за не-
говитѣ другари Каймари; но ~~[illegible]~~ дѣ да за-
чне човѣкъ и за кое по-напрѣдъ да пише и да
разказва. Отъ много тука не кажи разго-
вори по Адреяновите работи, най-голѣмъ ходъ
има чудновато по ~~[illegible]~~ незаконно без мѫрамно-
му назначение за Софийскій Кметъ. Нѣщо не
чувано нито въ земята на Зулуситѣ. Адреянов
нашки единъ вагабонтинъ, кметъ въ София
и антетренворинъ тоже въ столица! Това
удивлява и дивитѣ нарицания наши хора.
Вѣроятно, казватъ тѣ, коститѣ на дѣда Тро-
ньовича се проиграли въ гроба му, щото е чуъ
че Адреянов му е сраснатъ наслѣдникъ. София-
ни не можаха да пѫрпятатъ Ники Даскалова
дори, който при Адреянова е цвѣте при бодилъ,
тѣ се отпъкнаха отъ Даскалова и го нощѣха,
а то пакъ напрѣтиха Адреянова! Горки софи-
ени! "Отъ тръгъ тѣ на гюкъ". Града имъ сраме
столица, за да ги сѫдятъ отъ столовитѣ имъ;
а дали не за да ги изпъкнатъ и отъ кѫщятъ имъ!